

Dette er en AI-generert oversettelse av landsmøteuttalelsen: MR 03/25 fra engelsk til norsk. Uttalelsen vil legges frem og vedtas på engelsk, så dette dokumentet er uoffisielt og kun ment som en støttefunksjon slik at de medlemmene som ikke behersker engelsk også har en forståelse av hva uttalelsen omhandler.

Oversettelse av MR 03/25 til norsk

Forslagsstiller: Saleh Samer og Styret

Europa: Slutt å straffe palestinsk solidaritet og begynn å straffe de som begår folkemord

På en tid hvor dystopiske scener føles urovekkende vanlige, gikk en protest i Berlins Wittenbergplatz i februar – hvor demonstranter krevde en slutt på aggresjon på Vestbredden og en våpenembargo mot Israel – enda lenger da politiet forbød bruk av annet språk enn tysk og engelsk.

Mens demonstranter sang og ropte på hebraisk og arabisk, ble de voldelig undertrykt av politiet. Arabisk musikk ble druknet av en høyttaler som erklærte at "alle som snakker arabisk setter offentlig sikkerhet i fare".

Dette føles utrolig i et Europa som skryter av sin ledelse innen menneskerettigheter. Likevel har ubegrunnede tiltak fra regjeringer for å begrense og straffe uttrykk for solidaritet med palestinere blitt stadig mer utbredt over hele Europa de siste to årene. I dette fortsatte og alarmerende mønsteret av undertrykkelse ble Stephen Kapos, en 87 år gammel Holocaust-overlevende, blant mange aktivister kalt inn til avhør av Met-politiet i London for å delta i pro-palestinske demonstrasjoner.

Ifølge en rapport publisert av Amnesty International i fjor, har flere europeiske land innført restriksjoner på pro-palestinske protester, med henvisning til offentlig orden og sikkerhet. Storbritannia har forsøkt å forby marsjer og flagget visse slagord som potensielle støtteerklæringer for terrorisme. Frankrike innførte et generelt forbud mot demonstrasjoner, mens Tyskland forbød spesifikke fraser og samlinger. I Nederland møtte parlamentarikere restriksjoner på bruk av pro-palestinsk språk, og Østerrike vedtok en nulltoleransepolitikk mot relatert aktivisme.

Fredelig protest er en kraftig og offentlig måte for folk å få sine stemmer hørt. Det har lenge vært et viktig middel for å fremme menneskerettigheter rundt om i verden. Imidlertid er retten til fredelig forsamling i Europa stadig mer under angrep, med statlige myndigheter som stigmatiserer, hindrer, avskrekker, straffer og slår ned på de som organiserer og deltar i fredelige protester.

Siden president Trumps innsettelse i januar, har det vært en alarmerende nedslagning på palestinske stemmer, inkludert den ulovlige arrestasjonen og fengslingen av Mahmoud Khalil, de absurde forslagene om ulovlig og tvangsmessig overføring av palestinere fra den okkuperte Gazastripen – og hans beslutning om å innføre sanksjoner mot Den internasjonale straffedomstolen.

Europeiske land har et valg om å begynne å opprettholde internasjonal lov, eller fortsette nedover veien med å undergrave rettsstaten og sette oss alle i fare i prosessen. I stedet for å straffe palestinere og de som uttrykker palestinsk solidaritet, må Europa begynne et samordnet samarbeid for å forhindre, avslutte og straffe de som begår folkemord og andre grusomheter.

Europa har lenge vært en fruktbar grunn for å produsere samtykke til Israels apartheid, den ulovlige okkupasjonen av palestinsk territorium og nå folkemordet i Gaza. Overdrevent brede og vage terrorlovgivninger, som i økende grad brukes til å undertrykke ytringsfrihet, foreningsfrihet og fredelig forsamling over hele kontinentet, har blitt brukt til å straffe og avskrekke palestinsk solidaritet.

I november 2023 advarte Amnesty International om at misbruk av slike lover kunne "stoppe tale kaldt". Seksten måneder senere har den avkjølende effekten seget inn i hvert arbeidssted, hjem, skole og universitet.

Siden Hamas-angrepene 7. oktober 2023 har mange europeiske land bygget videre på dette ved raskt å konstruere et nett av lover, politikk, resolusjoner og restriksjoner som tjener til å legitimere Israels folkemord i Gaza og andre alvorlige brudd mens de begrenser innsatsen for å holde landet ansvarlig.

I tillegg er økningen i merking av protester og demonstranter mot Israels folkemord i Gaza som antisemittisk alarmerende. I sin rapport fra august 2024 om globale trusler mot ytringsfrihet dokumenterte FN's spesialrapportør Irene Khan hvordan Den internasjonale Holocaust-minnealliansens "arbeidsdefinisjon" av antisemittisme er uforenlig med internasjonal menneskerettighetslov og undergraver kampen mot antisemittisme. Khan argumenterer for at i Europa så vel som globalt, har definisjonen blitt brukt til å begrense kritikk av israelske regjeringspolitikker og handlinger, og kvele voksende krav om en slutt på de bruddene Israel begår mot palestinere. Evnen til å kritisere handlingene til en stat må alltid beskyttes.

Vi ber ikke politikere i Europa om å demonstrere motet til palestinske helsearbeidere, journalister eller humanitære som har fortsatt å arbeide i møte med død, skade, vilkårlige fengslinger, tvangsforsvinninger og tortur. Vi ber dem bare om å sikre at alle ofre og gjerningsmenn behandles likt, opprettholde rettsstaten og revidere lover og politikk som dehumaniserer palestinere og gir straffefrihet til Israel.

Europa må umiddelbart overholde Den internasjonale domstolens rådgivende uttalelse og sine internasjonale juridiske forpliktelser for å få slutt på Israels ulovlige militære tilstedeværelse i det okkuperte palestinske territoriet innen september 2025. Det første skrittet mot dette målet er ikke å undertrykke ytringsfrihet, men å stoppe alle våpenoverføringer til Israel og innføre et fullstendig forbud mot handel og virksomhet med Israels ulovlige bosetninger.

Fra å begrense protester til overdrevent brede terrorlovgivninger, må Europas politikere også gjennomgå og takle det dypt urovekkende juridiske landskapet de har konstruert som dehumaniserer og stigmatiserer palestinere og straffer de som støtter dem, mens de legitimerer Israels folkemord mot palestinere i Gaza og dets brudd og forbrytelser på den okkuperte Vestbredden.

Hvis palestinske overlevende etter et folkemord er modige nok til å forsøke å gjenoppbygge sine hjem og liv, murstein for murstein, bit for bit, må politikere over hele Europa som et minimum overholde og forsvare internasjonal lov. Internasjonal lov må beskytte alle – eller den beskytter ingen.